

Medlemsbidraget, der kan anvendes paa den Maade, saa skulde man lægge en saadan Forenings Penge i forskellige Kasser og sige: I maa kun tage af den og den Kasse til Præmier, men i øvrigt er det eders Penge alt sammen. Den Slags Ting kan man ikke gennemføre, og naar det ærede Medlem var inde paa at drage Paralleller med forskellige Forhold fra den sidste Tid, er det ærede Medlem paa Vildspor. Vi blander os fra Statens Side ikke i og mener ikke, vi har nogen som helst Adgang til at blande os i, paa hvilken Maade disse Foreninger skaffer sig Indtægter, vi maa gaa ud fra, at de skaffer sig deres Indtægter paa hæderlig Vis, men det, der har været kritiseret, er, at man, naar Staten støtter et bestemt Formaal, f. Eks. Ansættelsen af en Konsulent, og denne Konsulent faar en bestemt Løn, saa lader ham kvittere for det dobbelte, for at Staten kan komme til at betale hele hans Løn, medens det kun var Meningen, at den skulde betale Halvdelen. Det er det, der er kritiseret, og det vil det ærede Medlem sikkert ikke forsvare som noget, der er lovmedholdeligt.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Frøkjær) udtalte, at han ikke kunde forstaa, hvorfor Folketinget havde forhøjet Dyrskuetsluskuddet; naar jeg havde foreslaaet at nedsætte det til 110 000 Kr., forekom det ham ikke nødvendigt, at Folketinget satte det op til 130 000 Kr., fordi det havde vist sig, at der kunde opnaas en Besparelse med Hensyn til Konsulenternes Løn, og at det var nødvendigt at opnaa en saadan Besparelse ud fra en Sammenstilling med Planteavlskonsulenternes Løn. Jeg skal hertil svare, at denne Forhøjelse af Bevillingen skyldtes en Opfattelse, som kom til Orde indenfor Folketingsudvalget, gaende ud paa, at mange af disse lokale Skuer, ikke de store Fællesskuer eller Amtsskuer, men mange af de smaa lokale Skuer, havde en ganske særlig Betydning. Nu maa det indrømmes, at naar man besøger saadanne Skuer, og naar man ser ud over Landet og spørger efter, hvilke Skuer der har den største Betydning i rent avlsmæssig Henseende, saa vil man være tilbøjelig til at underkende Betydningen af disse lokale Skuer, hvor det Materiale, der fremstilles, meget ofte er af en tarvelig Kvalitet. Man kan sige, at det er egentlig kun paa de store Skuer, det bedste kommer frem, det er dér, man rigtig kan faa Øjet op for, hvad Husdyravl er. Men jeg maa paa den anden Side hævde, at jeg er ikke helt uenig i den Betragtning, at disse smaa Skuer i afsides liggende Egne,

i fattige Egne maaske, hvor der fremstilles Dyr af en tarvelig Beskaffenhed, kan have en ganske særlig Betydning som Agitationsmiddel, som Belæringsmiddel, som et første Skridt paa Vejen i Egne, hvor man netop særlig trænger til Oplysning paa det her omhandlede Omraade. Jeg husker fra mine helt unge Aar, at jeg en Gang kom til et Dyrskue — jeg skal ikke nævne Byens Navn, men det var inde midt i Jylland i en fattig Hedeegn. Jeg saa nogle Køer, nogle var røde, nogle var brogede, en Gedebuk stod der ogsaa; der var forskellige Dyr samlet sammen, det lignede nærmest et Menageri, og jeg var straks, da jeg kom der, tilbøjelig til at se ned paa den Forestilling som noget, der ikke betød noget. Men efterhaanden som jeg saa Folk samles paa dette Skue for at se paa Dyrene, som dog altid var bedre end Gennemsnittet af, hvad de havde hjemme, og de kom til at tale om det, gik det op for mig, at hvor daarligt dette Skue end kunde være, naar man saa fagligt paa det, havde det dog sin Betydning, fordi det netop virkede som et Agitationsmiddel paa dette Sted, hvor et Pionerarbejde skulde gøres. Derfor har jeg heller ikke modsat mig, at man har forhøjet Bevillingen fra 110 000 Kr. til 130 000 Kr.; der er dog Tale om en meget væsentlig Nedsækering, naar man gaar ud fra de 196 000 Kr., som jeg har nævnt. Jeg haaber da ogsaa, at det ærede Medlem ikke — saaledes har jeg heller ikke forstaaet ham — her i Tinget vil rejse Indvendinger imod, at vi lader den Ændring, der er sket i Folketinget, staa ved Magt.

Det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Holdgaard) gav jo i det hele sin Tilslutning til Lovforslaget, men udtalte dog sin Betænkkelighed ved, at Hesteavlforeningerne ikke var blevet skaaret stærkere ned, end Tilfældet var. De er imidlertid skaaret ned med 20 pCt., og det er dog ikke nogen helt ringe Nedsækering. Det forekommer mig ikke, naar man ser paa Hesteavlens Stilling i Øjeblikket, at der er Grund til at fare særlig stærkt frem med den haarde Haand overfor denne Avlsretning. Er der nogen Avl, der i Øjeblikket arbejder under daarlige økonomiske Vilkaar, tror jeg, det er Hesteavl. I Virkeligheden trues den, hvis de Afsætningsforhold, vi har for Heste, skal fortsættes, med fuldstændig Undergang, idet der i saa Fald ingen vil være, der kan fortsætte med at anbringe store Beløb i Indkøb af virkelig første Klasses Avlsdyr. Men der er altsaa sket en Nedsættelse paa 20 pCt., og det er dog betydeligt over Gen-